

ПАМ'ЯТАННО МНУДЕ
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
—ВУДУМО МАВУТНЄ

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 145. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ-ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 13-ГО СЕРПНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, AUGUST 13, 1976 No. 145. VOL. LXXXIII

ПРИ УНІВЕРСИТЕТІ АЛЬБЕРТИ СТВОРЕНО ПОСТІЙНИЙ ІНСТИТУТ УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ З НАЙШИРШОЮ ЇХ ПРОГРАМОЮ. ПРОФ. Л. ЛУПУЛ ОЧОЛИВ НОВОСТВОРЕНИЙ ІНСТИТУТ, НА ПРАЦЮ ЯКОГО УРЯД АЛЬБЕРТИ ПРИЗНАЧИВ ВЕЛИКІ ЩОРІЧНІ ДОТАЦІЇ З ПУБЛІЧНИХ ФОНДІВ.

Едмонтон, Альберта, Канада.

18 червня 1976 р. Рада Губернрів Університету Альберти затвердила створення при цьому ж університеті Канадського Інституту Українських Студій. Його завдання — служити науковим потребам українців усієї Канади. Бюджет Інституту в сумі щонайменше 350 000 дол. річно походить з публічних фондів. Ця подія знаменна з двох причин: по-перше, велике зобов'язання уряду дає Інституту "офіційний" статус, якого не мала досі ніяка установа, що займається виключно науковим вивченням українських проблем. Таким чином Інститут — це публічна, а не приватна, перша такої типу установа поза межами СРСР. По-друге, дотації уряду Інституту є найбільшою грошовою сумою, що колинебудь була призначена з публічних джерел на українську устанovu в усьому вітчизняному світі. Дотація є безсумнісною, тобто не обмежена жодними особливими рішеннями, наприклад трьома, п'ятьма чи десятком роками. Фонди є постійними, і гроші, не видані протягом одного академічного року, залишаються на рахунок Інституту. Крім цього, уряд зобов'язався збільшувати дотацію Інституту щорічно в тієї самій пропорції, в якій зростає бюджет Університету Альберти. Ця угода може розглядатися тільки тоді, коли Інститут у своїй діяльності не дотримувався б умов, що були поставлені Комітетом для Академічного Розвитку, або відхилив б від своїх цілей, або були затверджені висвітленнями комітетом (29 квітня). Загальною Радою Факультетів (31 травня) та Радою Губернрів.

Умови

Умов є п'ять:

1. У своїй праці Інститут мусить строго підтримувати напрямки і процедури Університету щодо найменування персоналу, призначення, встановлення нових курсів, а також інших стосовних правил.

(Це самоозвучує умови).

2. Рада Міністрів діє в якості розумної, що Університет, приймаючи Інститут, як і всі інші посередні не зобов'язується перебрати будь-яку частину бюджету Інституту, якщо б Рада Міністрів колись постановила об'єктивні або припинити спеціальне фінансування Інституту.

(Це побажана умова, бо вона може тільки скріпити становище Інституту, коли йдеться про його постійне фінансування урядом.)

3. Університет не має обов'язку творити нових посад в Інституті, якщо це вимагало б, щоб дані особи мали спеціальне призначення в інших академічних клініках Університету, кімнати клініки одержать додаткові фонди, які забезпечували б участь у таких спільних заходах.

(Це також побажана умова, бо вона скріплює зобов'язання уряду щодо фінансування українських студій.)

4. Уряд повинен узяти під додатковий розгляд ту частину проекту, що торкається діяльності Інституту поза Університетом Альберти чи провінцією Альбертою.

(Це застереження вузько-місцевого характеру не відіграє великої ролі, бо Інститут з самого початку був задуманий як всеканадська установа й такою залишиться.)

5. Директор і Дорада Рада Інституту звітують про діяльність першого і другого років про розвиток Інституту, а в третій рік звіт буде поданий Комітетом для Академічного Розвитку. Подальші оцінки будуть устатковані директором Інституту та віцепрезидентом Університету для академічних справ.

(Ця умова виважливо бачима Університетом і її наслідки будуть підлягати вивченню. Як що канадські вчені-українознав-

ці поставлять якісь на першому місці в своїх відношеннях до Інституту, то такі оцінки не представлятимуть жадних труднощів.)

Цілі або завдання

Інститут має шість цілей або завдань:

1. Сприяти розвитку студійних програм та аспірантури в галузях українсько-канадських та українських студій.

2. Служити допоміжним осередком для англо-українського двомовного навчання, удосконалюючи такі проекти, як в Едмонтоні, включно з підготовкою вчителів, та спонукаючи їхній розвиток в інших осередках;

3. Заохочувати наукові дослідження українсько-канадськими й українськими темами. До цієї праці будуть притягнені аспіранти, університетські професори, інші науковці, що можуть довести свої кваліфікації поважними публікованими працями, а також наукові співробітники Інституту за контрактом.

4. Заохочувати видання трьох типів праць:

а. дослідів над українсько-канадськими та українськими проблемами;

б. передруків в м'якій опра-ві вичерпаних та інших книжок;

в. видань у м'якій опра-ві кращих магістерських тез та докторських дисертацій.

5. Служити всеканадським міжуніверситетським координаційним центром для українських студій, щоб узгоджувати розвиток навчальних програм, зокрема на аспірантурі, та об'єднувати дуплікації в дослідках і виданнях;

6. Підтримувати творчі контакти між професорами, вченими, письменниками, дослідниками та бібліотекарями шляхом зустрічей, семінарів, лекцій, конференцій, подорожей та даваним допомогам в їх перевезенні.

Розвиток програми

Інститут не вестиме курсів та не надаватиме дипломів. Головним завданням Інституту буде розвиток та скріплення українських студійних програм в усіх канадських університетах, зокрема на студійному рівні, та об'єднання марно-розривної дуплікації праць на аспірантурі, особливо коли йде мова про дослідження та видавання праць. Тому Інститут старатиметься:

1. Збільшити виписи на існуючі українські курси в відділах слов'янських мов, зокрема на старших студійних та аспірантських курсах;

2. Сприяти розвитку курсів української мови, літератури, історії, соціології, політики та ідеології в Україні та історії українців в Канаді на факультетах гуманістичних наук, а на педагогічних факультетах курсів про програму й методику навчання українською мовою, де для цього є демографічна підстава або ініціатива з боку місцевого населення;

3. Прийняти на працю в педагогічному відділі Університету Альберти спеціаліста, що добре володіє українською мовою, для підготовки майбутніх учителів середніх і початкових шкіл; подбати, щоб посібники, приготувані для навчання української мови, відповідали найсучаснішим вимогам і методам навчання чужих мов; надати учителям-практикантам, аспірантам практичні лекції і взагалі давати потрібне керівництво англо-українському двомовному навчанню в Альберті й поза нею;

4. Запросити до Університету Альберти шляхом гостинних професур (приваблива по-чатку) спеціалістів для таких дисциплін: соціологія, історія серед українців в Канаді (Відділ соціології), історія української держави, обряд, традиції (Відділ релігійних студій), українська етнографія, мистецтво, звичаї (Відділ антропології та мистецтвознавства), господарство Со-ветської України (Відділ економіки). (Закінчення на ст. 3-й)

ЦЕСУС І СВІТОВИЙ КОНГРЕС УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТІВ ВІДБУВАЮТЬ СВОЇ НАРАДИ У ФІЛАДЕЛФІЇ

Українські студенти з ба-

гатьох країн вітчизняного світу почали збиратися уже в чет-

вер, 12-го серпня, в Пен-

сильвенійському університе-

ті на 25-ту Конференцію

Центрального Союзу Укра-

їнського Студентства (ЦЕС-

УС) та 4-й Світовий Конг-

рес Українських Студентів.

Коли 100 делегатів та

стількі ж гостей братимуть

участь в чотириденному

Конгресі. Учасники Конг-

ресу репрезентуватимуть: Со-

юз Українських Студентів

Товариств Америки (СУ

СТА), Союз Українськ

Студентів Канади (СУСК),

Союз Українських Студент-

ських Товариств Європи (С-

УСТЕ), Світову Президію

Товариства Української Мо-

лодії ім. Микодольського (ТУ-

СМ) та студентські громади

з Англії, Німеччини, Австралії

і Аргентини.

Перша пленарна сесія

включатиме вибір Президії

та конгресових комісій. Зі-

ти уступаючи Управі, на

чолі з президентом ЦЕСУС

Андрієм Чорнодольським та

зайти представників союзів

— членів ЦЕСУС-у і дебати

над ними виводять перші

три дні нарад.

Під час Конгресу будуть

антисемітські доповіді на

актуальні українські студент-

ські та громадські теми. До

повідачами будуть: д-р Зе-

нон Коутс, д-р Олександр

Лужницький і д-р Дмитро

Штогріт та Ігор Мірчук,

Микола Мороз, Андрій Фе-

дінський і представник Фі-

ладельського Комітету

Оборони В. Мороза.

В спеціальному панелі на

Андрій Чорнодольський
президент ЦЕСУС

ти конгресових комісій пере-

дбачені на вівторок, 15 серп-

ня.

Окрім офіційної і ділової

частин Конгресу, запланова-

но також товариські та куль-

турні і розважальні вечірки.

Конгресовий бенкет та бал

відбудуться в суботу, 14-го

серпня, у вечірніх годинах в

залі с. Йосафата. До танців

пригватить оркестра "Но-

ва".

В п'ятницю 13-го серпня

учасники Конгресу

визначать участь в українсь-

кому фестивалі "Гомін Ук-

раїни" в Робін Гуд Делл з

нагоди 200-річчя ЗСА.

Господарем нарад буде

місцеве Студентське Грома-

дство.

Справам Конференції ЦЕСУС

та Світового Конгресу

Українських Студентів,

кількох з поданням пропо-

зицій і програм та тем

передбачених доповідей, від-

дамо багато місця і окрему

увагу в англомовному "Ук-

раїнському Тижневику", на-

друкованому з датою вівторка,

15-го серпня 1976 р.

взаємно пізнатися, передис-

кутувати всі проблеми, об-

говорити теперішні діяння

та перевірити будучі задуми

української молоді при їхніх

школах та в громадах їхньої

ФЕДЕРАЦІЯ СПАДЩИННИХ ГРУП НЬО-ДЖЕРЗІ ЗАПРОПОНУЄ РЕПУБЛІКАНСЬКІЙ КОНВЕНЦІЇ РЕЗОЛЮЦІЇ В СПРАВІ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ В СРСР

Ньюарк, Н. Дж. — У спе-

ціальному пресовому пові-

домленні, датованому 9-го

серпня, Федерація Респуб-

ліканських Спадщинних

Груп Нью-Джерзі інформує,

що представники цієї Феде-

рації планують цього тижня

передати Програмовій Комі-

сії Республіканської

партії, яка, як відомо, в по-

неділок, 16 серпня, розпо-

чинає в Канзас Сіті, Міс-

сурі, свою Крайову конвен-

цію, ряд резолюцій в справі

людських прав в Советсько-

му Союзі.

Мирон Леськів, ексеку-

тивний директор кампанії

цієї Федерації, інформує, що

Федерація одержала запро-

шення від голови Програмо-

вої комісії прибути до Кан-

зас Сіті й передати резолю-

ції в справі питання люд-

ських прав у Советському

Союзі. Він заявив, що ви-

борці різних етнічних груп

мають спеціальні зацікав-

лення, на які Республікан-

ська партія мусить звернути

увагу. Хоча в Канзас Сіті

представники Федерації

Спадщинних Груп будуть

говорити в імені двох і пів

мільйона виборців у Нью

Джерзі, то дієсно ці пред-

ставники заторкнуться

проблемі, якими цікавлять

ся мільйони інших вибор-

ців з різних етнічних груп

по цілій Америці — зазна-

чено в пресовому повідом-

ленні Федерації.

Політика диктату та Гель-

сінська Декларація з серп-

ня 1975-го року, яку підпи-

сали ЗСА та 34 інших дер-

жав, включно з ООСР, зокре-

ма турбують американсь-

кі громадяни, які походять

з країн Східної Європи.

Михайло Вурик, ексекутив-

ний директор Українсько-

Американської Республікан-

ської Асоціації Нью-Джерзі,

який з М. Леськовим поїде

на Республіканську конвен-

цію, заявив в пресовому

повідомленні, що події після

підписання Гельсінської

Декларації доказали, що

СРСР, замість лібералізу-

вати свою внутрішню та за-

кордонну політику, навпа-

ки, посилює переслідування

своїх громадян, єдино

"прочною" якою є те, що

вони вимагають пошануван-

ня підставних людських

прав. Однак — сказав М.

Леськів — нікого дійсно не

повинно дивувати те, що

СРСР порушує всі людські

права, охоплені Гельсінсь-

кою Декларацією, бо совет-

ська Конституція також за-

раджує їх, але советський

уряд брутально порушує ці

права вже протягом більше

ніж 50 років. Хоча совет-

ська Конституція забороняє

будь-які форми дискримі-

нації, то комуністичний

уряд завжди застосовував

і застосовує методи, які ма-

ють на меті знищити куль-

туру, релігію та національ-

ну окремішність всіх неро-

Т. ХОДОРОВИЧ І М. ЛАНДА ІНФОРМУЮТЬ ПРО ЗНУЩАННЯ НАД ФЕДОРЕНКОМ У ВЛАДИМІРСЬКІЙ ТЮРМІ

Нью-Йорк. — Комітет обо-

рони советських політичних

в'язнів інформує:

На Заході продісталася за-

ява видатних російських де-

мократичних діячів Маль-

Ланди і Татяни Ходорович

в обороні українського полі-

тичного в'язня Василя Феде-

ренка, який тепер ув'язне-

ний у Владівірській тюрмі.

В заяві подані подробиці

Велика подія

Совстєські шингуни в НАТО

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

Автор цього метел
Микола М. Палій, ви
був в 1949 році в Мюн
„Надіяні дні“, де було
„повістей з життя“, які
пер він написав тільки
ну „повість про скопи
життя“, про останні д
ни життя своєї дружи
Цікава форма цього
ру: на шпитальному тіл
сцені, які малюють мис
хворі дружини. Подуна
ний лакомізм автора, і
фесора еспанської літер
ри, який сам признаєт
до того, що захоплюєт
еспанською літературою

ПРИ УНІВЕРСИТЕТІ АЛЬБЕРТИ СТВОРЕНО...

(Закінчення зі стор. 1-6)

Особливим полем зацікавлення Інституту при Університеті Альберти буде вивчення українських канадців, з окремою увагою на підготовку спеціалістів українських дисциплін, що будуть також обізнані з східноєвропейськими, советськими чи канадськими студіями, здатними задовольнити зростаючі потреби шкільних систем, різних шкіл, педагогічних факультетів, відділів університетів, міністерств освіти та інших міністерств (наприклад, культури, внутрішніх справ) та взагалі цілої українсько-канадської громади.

Як частину своєї програми, Інститут щорічно даватиме десять студійних стипендій по 1 500 дол. на восьмимісячний період навчання в будь-якому канадському університеті згідно з життєвими потребами, що житимуть поза домом та здобуватимуть ступінь бакалавра з українських студій. (Ці студенти повинні прослухати щонайменше п'ять шкільних курсів з української мови й літератури, або курсів із східноєвропейських, советських чи канадських дисциплін, якщо вони записані у трирічну програму гуманістичних або педагогічних факультетів, та вісім курсів у чотирирічній програмі.). Інститут призначатиме стипендію по 500 дол. тим студентам, що живуть дома, і в такий спосіб збільшиться кількість стипендіє, що будуть доступні для зацікавлених і кваліфікованих студентів.

Дослідча й видавнича праця

Інститут підтримуватиме дослідча й видавнича діяльність чотирма способами:

1. Надавання щорічної стипендії вартості по 3 500 дол. на писання магістерських тез (М. А. і М. Ед.) і щорічної трьох стипендій вартості по 5 000 дол. на писання докторських дисертацій;

2. Надавання університетським професорам та іншим кваліфікованим учасникам субсидій на наукові дослідження;

3. Започаткуванням „Альбертської бібліотеки українсько-канадських студій“ — серії публікацій у м'якій обпаві (монографії, тези, збірники, документи, спогади), що висвітлюють усі сторони минулого й сучасного українського життя в Канаді;

4. Започаткуванням „Канадської бібліотеки українських студій“ — серії видань, присвяченої українським філософам, політичним мислителям, суспільним і літературним критикам та публіцистам дев'ятнадцятого та двадцятого століть, а також ширшим аналітичним студіям.

У першому році свого існування Інститут проведе доглядний опит професорів, аспірантів, студентів, а також учасників, що не зв'язані з університетами, але займаються українськими студіями, звертаючи увагу на закінчені дослідження (публіковані й неопубліковані) та на особливі зацікавлення й уміст науковців у Канаді. Цей всебічний опит уточнюватиметься щорічно та становитиме інтегральну частину функцій Інституту, як міжуніверситетського координаційного центру, щоб запобігти дублюванню. Отже Інститут підтримуватиме до-

слідчі та пильнуватиме свою видавничу діяльність з розрахунком на те, щоб задовольнити найбільш пекучі потреби.

Уже першого року Інститут переїде фінансування видавничого плану, розробленого д-ром Юрієм Лупул, професором Відділу слов'янських мов та літератур при Торонтському університеті. Завданням плану є удосконалення навчання української літератури й мови в університетах. Інститут теж видаватиме „Синтезізм“, піврічник, присвячений аспірантурі українських питань, що буде редагований проф. Лупул, і видаватиме замітки семінарій статті, замітки, резюме або частини дисертацій і тез, написаних по-українському, по-англійському чи по-французькому. Перше число з'явиться при кінці або на початку 1977 року.

Важливіша дослідно-видавнича праця, обчислена на роки, це допомога Інституту науковій роботі в Сарселі (Франція), що вже веде під керівництвом головного редактора проф. В. Кубійовича та при співпраці проф. Ю. Лупула, його канадського колеги, що відповідає за переклад на англійську мову. Інститут планує видати чотири томову англійську „Енциклопедію Українознавства“, по вісімсот сторінок на том. (Як відомо, вже з'явилася сім томів „Енциклопедії по-українському, що їх готували два томи.). Інститут платитиме річну плату проф. Кубійовичу, щоб збільшити його з важкого об'єму збирання фондів і таким чином уможливити йому підготовку до друку першого тому до 1980 року, а після щорічно далішних томів. Кошти на саме видання цієї чотири томової праці дасть Фондация Канадського Інституту Українських Студій, що про неї буде мова даліше.

Ще однією довготривалою працею Інституту буде написання всеохопної, аналітичної історії українців у Канаді (можливо кількох томів). Ця праця буде створена на підставі численних існуючих монографій, а також з використанням джерел у великій мірі неопрацьованих джерел, як газети, більшість з них в українській мові.

Врешті, „Альбертський коротко про деякі інші плани діяльності Інституту: публікація інформаційного бюлетеня, організування конференцій, присвяченої станові українсько-канадських українських студій, та згодом інших конференцій, збільшення бібліотечних фондів (15 000 дол. річно), стипендії на студійні поїздки в Україну чи для переведення наукових дослідів у тих осередках, де зберігаються матеріали до канадсько-українського й українського життя та історії, як наприклад Відень, Стамбул, Мюнхен, Париж, Брюссель, Рим тощо.

Структура

Директором Інституту буде д-р Манолі Лупул, професор історії канадської педагогіки на Університеті Альберти. Йому допомогатимуть два ад'юнкта-директори, д-р Іван Лисак-Рудийський, професор української і східноєвропейської історії на цьому ж університеті та д-р Юрій Лупул (відповідальний

за видавничу діяльність), професор української літератури на Торонтському університеті. Д-р Андрій Горнякєвич, доцент у Відділі слов'янських мов на Університеті Альберти, буде спеціальним асистентом директора й секретарем Дорадчої Ради. Остання складатиметься з директора, обох ад'юнктів-директорів, бібліотечного спеціаліста для слов'янських і українських студій, та представників від Діапази східноєвропейських студій та від Відділу слов'янських мов, початкової (або середньої) освіти, історії, політичних наук та інших інших відділів, що можуть давати курси українських студій. Від ад'юнкта-директора в Торонто не вимагатиметься присутності на всіх засіданнях Дорадчої Ради. Членами за посадою будуть голова Конференції Українських Студій при Канадській Асоціації Славистів (в 1976-77 р.р. о. д-р Олександр Баран, Відділ історії Манітобського Університету) та президент Фондация Канадського Інституту Українських Студій (адв. Ст. В. Фролік, королівський радник, з Торонто). З урахування міжуніверситетських завдань Інституту, Дорадча Рада покличе до життя всесхідноєвропейське тіло, що складатиметься з членів-кореспондентів Інституту. Це будуть усі звичайні професори або інші найстарші за рангою професори з усіх університетів Канади, що працюють на полі українських студій. Наряди членів-кореспондентів відбуватимуться під час щорічної Конференції Українських Студій у рамках з'їзду канадських наукових товариств, або в частіше, якщо директор уважатиме це потрібним.

Інститут та Діапаза східноєвропейських та советських студій Університету Альберти доповнюватимуть один одного, бо ж не було б бажаним вишколювати українців, що крім українознавчих дисциплін, не мали б також додаткових студій із східної Європи або Советського Союзу чи Канади, в залежності від теми тез.

Історія постанови Інституту

Створення Інституту вперше запропоновано урядові Альберти в меморандумі Клубу Українських Професіоналів і Підприємців в Едмонтоні в квітні 1971 р. Після того, як оскільки всесхідноєвропейської Федерції Українських Професіоналів і Підприємців перенесено до Едмонтону, ця праця стала від січня 1974 р. головним завданням ексекютиви. Членами ексекютиви були д-р М. Лупул (президент), олдмерс Л. Дікур (екзекютивний віцепрезидент), д-р О. Талпаш (секретар), П. Олюк (скарбник), Е. Кей (громадські зв'язки), О. Іванішин, депутат провінційної легіслатури В. Дачука і П. Саварин, королівський дорадник, що входили в Раді Директорів. Політичні зв'язки олдмерса Л. Дікура, депутата В. Дачука й П. Саварина стали дуже в пригоді. Зокрема П. Саварин, відомий і заслужений ветеран Консервативної партії та член Ради Губернаторів Університету, довів усіх можливих сил, щоб мрія про Інститут стала дійсністю. Інші особи, що сильно підтримували справу Інституту, були депутати провінційної легіслатури, палі К. Чічак і д-р К. Папроцький, депутат федерального парламенту В. Скорецько, та розуміється, два члени провінційної Ради Міністрів, дост. Ю. Козак, міністр освіти, і д-р А. Гоголь, міністр вищої освіти. Зокрема останній серйозно займався справою Інституту з тієї хвилини, коли він перебрав портфель вищої освіти у квітні 1975 р. Його авторитетні доповіді перед провінційною Радою Міністрів здобули односторонню підтримку інших міністрів. Таке швидке поєднання зусиль Федерції, професорів і політиків дало світлі наслідки 18 червня 1976 р.

Висновки

Слід ще раз підкреслити, що й Канадський Інститут Українських Студій і Фондация Інституту є всесхідноєвропейськими установами. Інститут не є власністю Альберти, ані він не є альбертським інститутом тільки тому, що він знаходиться в Едмонтоні. Інститут виконує надзвичайно важливу міжуніверситетську функцію на користь українських студій у цілій Канаді. Щоб добре вив'язати із своїх обов'язків, Інститут потребуватиме підтримки не тільки самих науковців, що займаються українськими студіями, але й усієї української громади. Ця підтримка, що може бути дана Інституту через Фондацию, допоможе йому

Фондация

Ще навіть до того часу, поки для Інституту забезпечено фінансування з публічних джерел, ексективна Федерція Українських Професіоналів і Підприємців постановила заснувати Фондацию Канадського Інституту Українських Студій. 20 травня 1975 р. федеральний міністр для справ споживачів і

корпорацій надав відповідну грамоту й Фондацию зареєстровано як добродійну установу, що не підлягає оподаткуванню, з власним рестраційним номером (0450221-21-25). 11 жовтня 1975 р. тимчасові директори Фондация (колішня ексективна Федерція) передали діловодство постійній Раді Директорів і Ексективі в такому складі: з Онтаріо — адв. С. В. Фролік (президент), Б. Оншук (віцепрезидент), Е. Топорницький (скарбник), І. Бардин (секретар) та східний віцепрезидент Федора і два віцепрезиденти, проф. В. Тарнопольський і П. Валерія Касурин; з Манітоби — д-р Л. Мелоський і д-р Я. Барвінський; з Саскачевану — д-р Р. Франко; з Альберти — адв. П. Саварин і д-р М. Лупул; з Британської Колумбії — І. Стасюк. Членами за посадою є адв. І. Карасевич мол., президент Федерції, М. Мартинюк, центральний віцепрезидент, і д-р І. Бачинський, західний віцепрезидент. Восени 1976 р. розгорнеться широка збірка кампанія серед складових клубів Федерції. В них є чимало членів, що ще не підшукали для себе українських дорадчих членів, що на них вони хотіли б скласти свої звільнені від податку пожертви. Навіть серед тих професіоналів, підприємців й інших громадян, що вже дають на певні добродійні цілі, знайдеться чимало таких, що привітають нагоду підтримати своїми високими високим українську академічну діяльність.

Один з найкращих способів запевнити постійну підтримку уряду — це розробити великі проекти, що не вимагаються в нормальній бюджет та які вимагають додаткових грошових засобів, що їх повинна мобілізувати Фондация. Прикладом цього є планована англійською мовою „Енциклопедія Українознавства“ в чотирьох томах. Її публікація коштуватиме щонайменше 350 000 дол., а кошти можуть діти навіть до 500 000 дол. Сам Інститут ніколи не міг би сплатити такого великого видання й тут необхідна допомога Фондация.

З висказаного ясно виходить, що Фондация Інституту не буде дублювати праці Народної Фондация ім. Т. Шевченка. Завдання першої — сприяння академічним студіям, а другої — сприяння українській культурній праці взагалі. Щоправда, в минулому Народна Фондация ім. Т. Шевченка іноді допомагала тем же певним науковим починам. Тепер же дирекції тієї фондацияі буде присто, що надалі не потребуватиме об'єднувати свого обмеженого бюджету специфічно науковим завданням та зможе всі свої засоби віддати на ширші культурні потреби української спільноти.

Висновки

Слід ще раз підкреслити, що й Канадський Інститут Українських Студій і Фондация Інституту є всесхідноєвропейськими установами. Інститут не є власністю Альберти, ані він не є альбертським інститутом тільки тому, що він знаходиться в Едмонтоні. Інститут виконує надзвичайно важливу міжуніверситетську функцію на користь українських студій у цілій Канаді. Щоб добре вив'язати із своїх обов'язків, Інститут потребуватиме підтримки не тільки самих науковців, що займаються українськими студіями, але й усієї української громади. Ця підтримка, що може бути дана Інституту через Фондацию, допоможе йому

осягнути його численні академічні цілі.

Тут треба спитатися: який найбільш сенс праці Інституту? Можливо, що відповідь лежить у плуралістичному характері канадського суспільства, яке саме ступило в еру багатокультурності. У всякому разі, канадські українці не мають значущих зв'язків з Україною, вони, як меншина, стоять перед подвійною загрозою: русифікації в Україні та англо-американізації тут. Коли йдеться про критичне питання, як їм зберегти себе та вижити, як окрема етнокультурна спільнота, їх уже не можуть задовольнити голі гасла чи фрази.

Крім цього, справу розвитку студій під керівництвом Інституту можна розглядати як радикальну пробу, яка виявить життєздатність концепції багатокультурності. Якщо канадські українці, яким так залежить на збереженні своєї мови й культури, не зуміють належним чином використати величезних можливостей, що їх дає Інститут, тоді концепція багатокультурності може бути на ділі зведена до фольклорної екзотики. Але якщо наша громада з захопленням привітає працю Інституту, то це заохотить інші етнокультурні групи змагатися до створення подібних установ. В результаті характер Канади знає нас напевно поважних змін, а ми, українці, могли б пережити мовне й культурне відродження. Хто скаже, що це не є бажана мета?

Врешті багато познать кажує на те, що українська спільнота в Канаді наближається до своєї четвертої кризи проводу. Перша криза наступила перед Першою світовою війною і відповідно на неї були спеціальні педагогічні інститути для „русинів“ чи „чужинців“, засновані урядом трьох степових провінцій. Друга криза наспіла до 1918 р., коли закрито ці спеціальні школи і тоді на неї зареагувала сама українська громада творенням власних бурс — інститутів. Третя криза була наявною напередодні 1950 р. і вона часни розв'язалася імміграцією до Канади понад 30 000 українців між 1948 і 1952 роками. Тепер стоїмо на порозі четвертої кризи.

Усі кризи мали подібний характер: ріст добробуту, а з ним і збільшення мобільності; ріст урбанізації, а з цим і прискорена асиміляція. Наслідками цього були затрата української мови, незадовільне знання української історії, літератури, мистецтва, звичай та загальне збайдужіння до української проблематики в Україні, Канаді й широким світі. Сьогоднішнє скрутне питання те саме, що завжди: що робити, щоб зберегти свою ідентичність?

Щоб перебороти англо-американізацію в Канаді й русифікацію в Україні, українсько-канадська спільнота потребує нових провідних кадрів. Треба керувати й українською й англійською, а по змозі й французькою, мовами; що об'єднали з нашою історією в Канаді й в Україні; що обізнані з українською літературою, мистецтвом і звичаями; що вповні орієнтовані в стані українського життя в Канаді й у світі. Якщо ми справді різнимося від інших національних меншин Канади, якщо — подібно як французи, індійці, балтійці, метиси — ми не можемо допустити в англо-американське мовлявляю мові, то бже загинути, нам треба провідників, що зможуть говорити в нашому імені всім шарами наших співгромадян.

ФЕДЕРАЦІЯ...

(Закінчення зі стор. 1-6)

між державами, такі Америка погодиться на будь-які економічні чи політичні концесії для СССР.

2) Уряд ЗСА повинен активно підтримувати діяльність Конгресової комісії, завданням якої є стежити за будь-яким порушенням Гельсінської Декларації.

3) Ця Конгресова комісія повинна публікувати місячні звідомлення із своєї діяльності та своїх спостережень, щоб в такий спосіб зацікавити й поінформувати американських громадян з цією справою.

4) Уряд ЗСА повинен встановити більш безпосередні зв'язки з національними республіками Советського Союзу, щоб заохотити населення тих республік зберігати свою національну спадщину та допомогти їм протиставитися негуманній політиці суспільної, культурної та політичної русифікації.

5) Уряд ЗСА повинен вимагати негайного і безумовного звільнення всіх політичних в'язнів у Советському Союзі та по цілому світі.

6) Американський уряд, вимагаючи від держави всіх постанов Гельсінської Декларації, також повинен заохотити тих комуністичних лідерів у національних республіках Советського Союзу, які виявляють бажання й охоту виступати в обороні суверенності, територіальної недоторкості та незалежності від Москви.

7) Уряд ЗСА повинен заохотити та всім способами активно підтримувати старання всіх етнічних груп в Америці зберігати свою спадщину.

8) Американський уряд повинен рішучо вимагати, щоб Бюро перепису населення ЗСА поробило всі потрібні заходи, щоб запевнити, щоб перепис населення в 1980-му році правильно відзеркалював багатокультурність американського суспільства, тобто, щоб громадяни українського, білоруського чи іншого національного походження були правильно окреслені, а не включені до „росія“, „советів“ тощо.

Федерация Республікансь-

мадан і на всіх важливих форумах. Пропонуємо Інституту й Фондацию намагатися виховати таких провідників. Як у минулому педагогічні інститути, бурси — інститути, третя еміграція, так у сучасному Інститут може заповнити прогалину в нашій освітній й культурній структурі, перебороти поточну кризу й запобігти майбутнім. Загроза велика, проте постава до Інституту та активна підтримка Фондацияі з боку всієї української громадськості будуть запорукою успіху цих установ.

За дальніми інформаціями прохаеться звертатися на такі адреси:

В справах Інституту:
Dr. Manoly Lupul, Director
The Canadian Institute of Ukrainian Studies
5-172 Education Building II
The University of Alberta
Edmonton, Alberta T6G 2G5;

В справах Фондацияі:
Mr. Stanley W. Frolick, Q.C., President
The Canadian Institute of Ukrainian Studies Foundation
Suite 1401
80 Richmond Street West
Toronto, Ontario M5H 2A4.

Федерацияі зберегти дво-партійну систему, заохочуючи членів всіх етнічних груп брати активну участь в американському політичному житті. До Федерацияі належать організації таких етнічних груп: білорусинів, болгарів, кубинців, естонців, китайців, кубинців, литовців, лотвишів, мадярів, німців, поляків, пуерто-ріканців, словаків і українців.

Т. ХОДОРОВИЧ І М. ЛАНДА...

(Закінчення зі стор. 1-6)

знаходився в жалкій в ому стані: на долонях і п'ятах з'явилися інфекційні нарізи, які тріскали й перетворювалися у інфекційні рани. Болі розкинувшись по цілому тілі. Окрім того, Федоренко загрозив параліч: штовхав руку і ногу.

Василь Петрович Федоренко народився 30 березня, 1928 р. в Чернігівській області. Нижча освіта. Слюсар. Раніше був ув'язнений два рази: перший раз на 6½ років, за ст. 58-8 старого кримінального кодексу; був звільнений після закінчення строку. Другий раз — від 1967 року до осені 1972 р.

Останній раз його заарештували в половині вересня 1974 р. коли він намагався „втекти“ з СССР через ЧСР (його затримали в Чехословаччині). Ужгородський суд засудив його на 15 років; 5 років тюрми і 10 років таборів („колонія“) звичайного режиму.

Федоренко обвинувачували за „злочинство“ за ст. 62 і 66 кримінального кодексу УСРР і 70 ст. КК РСФСР...

20 квітня 75 р. Федоренка випустили з Владімірської тюрми. 26 квітня він почав голодівку-протест проти свого незаконного засуду, ви-

магаючи звільнення та виступаючи за границю. Федоренко голодував 95 днів, до 31 липня. На 71-й день голодування, 5-го липня, його побила сторожа в присутності інструктора політвідділу, секретаря парторганізації Владімірської тюрми, капітана Дмитрієва.

Федоренко висловив намір знову почати голодівку з вимогою звільнення... Цей намір він виводив, розпочавши безтермінову голодівку 10 грудня 75 р. Ще перед голодівкою Федоренко був дуже худий, але все ж таки здоровий. Про катастрофічний стан його здоров'я вже в лютому-березні 76 р. сказано вище.

В. Федоренко має сестру, Валентину Петрівну Федоренко, по чоловікові Хорват, яка живе в ФРН (від 1942 р.). До арешту В. Федоренка вона працювала в Ідальні Емілія Вукера і жила на адресі: ...альтата (?)-34, Фільс Апельден 7332. Він з нею переписувався. (У неї є його лист до ООН). Йому не дозволяють писати до сестри в Німеччині з тюрми.

травень 1976

Ланда М. Н.
Ходорович Т. С.

Ділямося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що для 10-го серпня 1976 р. відійшов від нас у Вічність

БЛ. П. ПРОФ. ВОЛОДИМИР ЯЦИКЕВИЧ
уроджений в Україні.

ПАРАСТАС у четвер, 12-го серпня 1976 року, о год. 7:30 веч. у похоронному закладі Riddo при 3205 Kennedy Blvd, Jersey City, N.J.
ПОХОРОН відбудеться у п'ятницю, 13-го серпня 1976 року о год. 9-11 ранку з того ж похоронного закладу до церкви св. ап. Петра і Павла у Джерсі Сіті, а звідси на цвинтар св. Андрія у Св. Ванді Брук, Н. Дж.

Політичні Рідні в Україні у селі Леніна.
У великому смутку:
СТЕФАН ОСТРОВСЬКИЙ
АНДРІЙ МАЗУР
І ПЕТРО ПОВІГУН — приїжді!

Ділямося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в неділю, 8-го серпня 1976 р. несподівано відійшов від нас у Вічність на 79-му році життя

БЛ. П. ПРОФ. ВОЛОДИМИР ЯЦИКЕВИЧ

бутий гімназійний професор у Станіславі, Чорткові та в Відні, Австрія, суспільно-громадський діяч на різних землях та на еміграції. Покійний народився 2-го грудня 1897 р. в Росії, повіт Богородчанський.

ПАНАХИДА — в середу, 11-го серпня ц. р. о год. 7-18 веч. у похоронному закладі Беалл при 9013 Annapolis Road, Langham, Md.

ПОХОРОН відбудеться в четвер, 12-го серпня 1976 р. о год. 11-18 ранку в Українській Католицькій Церкві Преса. Родина у Вашингтоні, Д.К., а відтак на місцевому цвинтарі Mount Olivet.

Горем прибиті:
ВРА — дружина
ТАМАРА — дочка
ОЛЕГ — син з дружиною СОНЕЮ
МАРІЯ — братова з дітьми
та близька і дальня Родина в Америці

St. Josaphats Ukrainian Arts And Crafts Festival

ROCHESTER, N.Y. — AUGUST 19-22, 1976
(Attendance over 25,000)

ЗАПРОШУЄ ДО УЧАСТІ УКРАЇНСЬКИХ МИСТЦІВ, ЗАІНТЕРЕСОВАНИХ У ВИСТАВЛЕННІ І ПРОДАЖІ СВОЇХ ТВОРІВ.

For further information contact:
Bohdan Wenglowksy
83 Scotch Lane, Rochester, N.Y. 14617 (716) 342-0111

Округи Стейту Нью Джерсі!

НАРАДА ДІЛОВОГО КОМІТЕТУ СОЮЗОВОГО ДНЯ

СТЕЙТУ НЬО ДЖЕРЗІ: НЬОАРК, ДЖЕРЗІ СІТІ, ПАССЕЙК І ПЕРТ АМБОН — відбудеться —

в неділю, 22-го серпня 1976 р. в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ в Ірвінгтоні, Н. Дж.

Початок — 4-та год. по пол. Привітність Ділового Комітету Союзового Дня обов'язкова. ЗА КОМІТЕТ:

Григорій Клименко секретар
Іван Хомко голова
Стефанія Стеців — касир

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УН Союзу!

В ПЕРШУ ВОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашої Найдорожчої і Незабутньої МАМИ

БЛ. П. СОФІЯ САВРАС
відбудеться за УПОКІН П ДУШІ

СЛУЖБИ БОЖІ
в понеділок, 16 серпня 1976 р.

в НЬО ЙОРКУ в ЦЕРКВІ СВ. ЮРА о год. 8-18 ранку, в РОЧЕСТЕРІ, в СЕНТІ ЛУІС, в СЛЮТСВУГТУ і в РІМІ.

Простімо згадати Покійну у своїх молитвах. У глибокому смутку:

ДІТИ, ВУНКИ І ПРАВНУКИ
Внучка та дальня Родина

В пам'яті Покійної, складаємо 100.00 доларів на „Церкву в Потребі“!

У невимовному болі сповідаємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що після короткої і важкої хвороби упокоївся в Бозі для 11-го серпня 1976 р.

наш Найдорожчий

Фонд Катедр

Українознавство —
Нью Джерзі
і Нью Йорк

ВЛАШТОВУЄ

ГАРВАРДСЬКИЙ ВЕЧІР

(БЕНКЕТ І БАЛЬ)

ВІДБУВСЯ 10-ИЙ ЮВІЛЕЙНИЙ ТАБІР...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Ошав, Чикаго, Нью-Йорк, Едісон, Торонто, Детройт, Лондон та Сент-Пол. Програмою та працею табору керувала команда в складі: д-р Юрій Криволап, СВІП — командант, Іван Павленко, СВІП — заступник команданта, Ірина Смирн, В. Ю. ОДУМ-у — писар, Віра Коновал, СВІП — старша бучучка, Юрій Смирн, СВУ — старший бучучний, Оля Співак — обозна та асистент, виховники Юного ОДУМ-у — Дмитро Якута, Юрко Криволап (мол.) та Віктор Ліщина. У праці з таборниками команди допомагали також, як лектори — доповідачі, старші виховники ОДУМ-у — Микола Мороз, Леонід Ліщина, Іван Данильченко, Віктор Педенко та Михайло Смирн.

Від самих початків мета одумівських таборів зникати була кількісною. Поперше, це виховання та підготовка майбутніх кадрів для праці з гуртками Юного ОДУМ-у по філіях та по літніх відпочинково-виховних таборах. Подруге, це дати можливість молодим людям пізнати самих себе, оточення, в якому вони живуть, та зосередити їхню увагу на проблемі української діаспори, особливо до проблеми самозбереження цієї діаспори від асиміляційних впливів чужого оточення. Вибір кандидатів на табори виховників дуже селекційний. Від усіх учасників вимагається знання української мови, української історії, літератури та географії та рекомендації від старшого виховника ОДУМ-у їхньої місцевості. В більшості випадків, ці старші виховники, працюючи самі як учителі наших шкіл українознавства, дуже добре знають усіх кандидатів ще з дитячих літ, починаючи з першої класної їх навчання в українській школі. Це забезпечує високоякісний підбір учасників та дає заповоруку в досягненні мети — виховання надійного виховника для праці з дітьми. Число учасників кожного табору, навмисно, обмежується до 25-30 осіб. Це мало число таборників уможливило майже особисту увагу команди кожному учасникові. Праця на таборі проходить по гуртках, по 5-6 осіб в кожному гуртку. Велику увагу також приділяється в підготовці та підборі членів команди. Переважно молодших членів команди, Постійна Команда Виховників Юного ОДУМ-у, який підлягають усі виховники Юного ОДУМ-у, вибирає з-поміж студентів 3-4-го курсу навчання в університеті або з-поміж тих, які закінчили університет в минулому році та які спеціалізуються як спеціалізувались в психології, соціології чи педагогіці.

Цьогорічний табір, як уже згадувало, був присвячений 10-й річниці його традиційної смерті. Тому, чимало часу в програмі табору, окрім регулярних занять, було присвячено також для вивчення діяльності Петлюри та його впливу на формування української державницької думки. Кожний з таборників мав можливість взяти якусь одну головну ідею, якусь одну думку С. В. Петлюри, спрямовану до українського народу, та зробити свої висновки — чи ми як нація себе оправдали та чи працюємо згідно заповітів Симона В. Петлюри?

Присвячено несподіванкою для учасників та команди були відвідини табору Владислава Миколая, Єпископом УГПШеркв в Канаді, який хотів особисто познайомитися з таборниками та з програмою табору. Під час відвідин Владислав Миколай відправив молебень за успіх табору та за здоров'я його учасників. Під час молебня співаки таборники, більшість яких співають у своїх парафіяльних хорах. І так в праці і в навчанні проминуло два тижні і добре заповчатовані та перевернені праці добігав кінець. Прийшлося прощатися з друзями, з якими протягом двох тижнів ділили хвилини радості і невглед. В п'ятницю, перед закриттям табору, відбулася традиційна ватра з мистецтвом, яку підготували кожен гурток. На ватру з'їхались батьки таборників та одумівці з філій Торонто, Лондон та Детройт. В суботу, після спільного обіду таборників з батьками, відбулося офіційне закриття табору та видача похвал тим учасникам, які успішно перейшли програму табору. Під час обіду були вручені нагороди за найкращі успіхи в навчанні — Іванові Близнюкові (філія Лондон, Онтаріо) з теоретичних занять та Маркові Розганові (філія Детройт, Мічиген) з практичних занять. Лариса Ясківич (філія Чикаго, Ілліной) здобула першу нагороду за найкращий проект титулярної сторінки для таборних вістей. Слідуючі учасники успішно закінчили програму табору та отримали грамоти Виховників Юного ОДУМ-у: Леся Вакуловська, Віра Харченко, Олена Амброзья, Іван Гулевич, Юрій Павлюк, Ігор Роговський, Іван Близнюк, Анастасій Коломийець та Андрій Шевченко, а Василь Петруша, Анастасій Лисак, Марко Розган, Андрій Шамло, Петро Сірко, Лариса Ясківич, Віра Петруша, Ліза Лупенко, Наталка Коновал, Віра Павленко та Оріс Завертайло з успіхом закінчили програму табору на ступінь виховника — кандидата Юного ОДУМ-у.

Українці в Трой вшанували пам'ять С. Петлюри

Трой, Н.І. (І.Д.) — Гурток Любительів Мистецтва при Свято-Миколаївській УПЦ у Трой, під патронатом Окружного Комітету Виділів УККА Обласної округи, влаштував 20 червня в залі Українського Дому святоку академію у 50-ліття смерті Головного Отамана Армії УНРРеспубліки, С. Петлюри. На сцені виступили портрет С. Петлюри. Академію відкрив ред. І. Дурбак, привітаючи головні моменти життя С. Петлюри та його заповіти для української еміграції. Український жіночий хор Обласної округи під керівництвом мтр Анни Вазар відзначив збіжку пісень. При ферменті — Іванка Вазар. Наукову доповідь на тему «С. Петлюра і українська національна відродження» англійською мтр Франко

ний св. п. Симонові Петлюрі в 50-ту річницю його традиційної смерті. Тому, чимало часу в програмі табору, окрім регулярних занять, було присвячено також для вивчення діяльності Петлюри та його впливу на формування української державницької думки. Кожний з таборників мав можливість взяти якусь одну головну ідею, якусь одну думку С. В. Петлюри, спрямовану до українського народу, та зробити свої висновки — чи ми як нація себе оправдали та чи працюємо згідно заповітів Симона В. Петлюри?

Присвячено несподіванкою для учасників та команди були відвідини табору Владислава Миколая, Єпископом УГПШеркв в Канаді, який хотів особисто познайомитися з таборниками та з програмою табору. Під час відвідин Владислав Миколай відправив молебень за успіх табору та за здоров'я його учасників. Під час молебня співаки таборники, більшість яких співають у своїх парафіяльних хорах. І так в праці і в навчанні проминуло два тижні і добре заповчатовані та перевернені праці добігав кінець. Прийшлося прощатися з друзями, з якими протягом двох тижнів ділили хвилини радості і невглед. В п'ятницю, перед закриттям табору, відбулася традиційна ватра з мистецтвом, яку підготували кожен гурток. На ватру з'їхались батьки таборників та одумівці з філій Торонто, Лондон та Детройт. В суботу, після спільного обіду таборників з батьками, відбулося офіційне закриття табору та видача похвал тим учасникам, які успішно перейшли програму табору. Під час обіду були вручені нагороди за найкращі успіхи в навчанні — Іванові Близнюкові (філія Лондон, Онтаріо) з теоретичних занять та Маркові Розганові (філія Детройт, Мічиген) з практичних занять. Лариса Ясківич (філія Чикаго, Ілліной) здобула першу нагороду за найкращий проект титулярної сторінки для таборних вістей. Слідуючі учасники успішно закінчили програму табору та отримали грамоти Виховників Юного ОДУМ-у: Леся Вакуловська, Віра Харченко, Олена Амброзья, Іван Гулевич, Юрій Павлюк, Ігор Роговський, Іван Близнюк, Анастасій Коломийець та Андрій Шевченко, а Василь Петруша, Анастасій Лисак, Марко Розган, Андрій Шамло, Петро Сірко, Лариса Ясківич, Віра Петруша, Ліза Лупенко, Наталка Коновал, Віра Павленко та Оріс Завертайло з успіхом закінчили програму табору на ступінь виховника — кандидата Юного ОДУМ-у.

Сисин, докторант і лектор Історії Східної Європи в Гарвардському університеті. В доповіді наш молодий учень порушив деякі наболілі проблеми української історії, що стосуються і наших часів. Його слово відзначалося модерним і реалістичним підходом, відбігаючи від наших традиційних «слайсних» промов своїм критичним підходом, притаманним для молодого покоління. Відповідні декляції О. Олеса й М. Ситнича рецензували: мтр Т. Дурбак і Н. Дмитрук. Відспівання українського національного гімну закінчило академію. Наприкінці о. парох І. Куліш підкреслював потребу візантовувати пам'ять наших великих людей, що життя віддали на службу рідному народові.

Продовжуємо традиції...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

з яких зрезегнував тільки у зв'язку зі своєю кандидатурою на посади Парми. Про зріст популярності цього молодого адвоката в американському місцевому світі свідчить факт, що Республіканська Партия в Пармі виставила його до виборів 1965, як свого офіційного кандидата. А д-р Андрій Бойко, народжений в Америці, є довголітнім правним дорадником в управі Парми і на цьому пості має великі заслуги й симпатії всіх мешканців міста.

Здавалось би, ці три особи — три окремі світи, які важко звести разом до спільної дії. А проте, ці свідки творять одну цілість: їх поєднує те, що вони вивели з рідного дому, а що тут, на сцені в майстерній формі подавали їм і всім виконавцям Фестивалю — рідна пісня, рідний танець, традиції й культура вічної України. Ці скарги — душу народу — запалили вогнем на Україні московський окупант, а разом з тим знищили історичну пам'ять народу.

І ця загроза накладала на нас, поза Україною суцільні українці, обов'язок зберегти ці скрижалі, зберегти нашу історичну пам'ять.

Чи справимося ми з цим завданням? Виглядає, що справимося. Наші хорі, гуртки бандуристів і бандуристів, наші танцювальні групи ростуть, як після дощу гриби. І, дуже радісно бачити, що не однією мучи, як і родяться і зараз же зникають. У підбудові цих творів діє найважливіший елемент: тяга до продовження, до безперервності, до вічності. І то так само на низах, як і нагорі. Ми полюбляємося, що наша слава Капеля Бандуристів зникне після невдачі контракту з «Колумбією» на початку 50-х років, а потім, після триумфального туру по Європі, під кінець тих же 50-х років, ці пізніше. Тимчасом, на нашу радість воно не так: міняються диригенти і співаки, а Капеля, в різних змінах останніх доповнюється до потреб будівлі... і далі існує. Тепер Капелю підсилюють квітляцькі співаки, які разом із диригентом Г. Княстим доїжджають на проби до Детройту (170 миль!), у складі ансамблю поруч біологічних ветеранів сидять молоді — юні молодці, майже діти — а Капеля таки існує і співає нам нашу свашан-пісню!

І, подібно, серед невідрадних умов працюють і десятиліття і сотні наших хорів і танцювальних груп, серед яких «Гомін України» Іванни Драгиди — Кульчицької ясніє як зірка першої якості, ясності й величчя.

О. Гайський

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНН УНСОЮЗУ!

ЩО ВІДБУДЕТЬСЯ

в п'ятницю, 24-го вересня 1976 року
в The Manor, West Orange, N.J.
Грас оркестра „Темпо“
„Каравана“ співає під кер. М. Шкварка
ВСТУП ЗА ЗАПРОШЕННЯМИ.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

ВІДИЙШЛИ ВІД НАС

ІВАН ВАНЬКО, член УНСОЮЗУ Відділу ч. 7 в Мек Аду, помер 22 червня 1976 на 80-му році життя. Похорон відбувся в Чикаго. Став членом УНСОЮЗУ в 1922 р. Похорон відбувся в Мек Аду. Вихід Ному Пам'яті! Секретар Відділу

МАРІЯ ШИШЕНКО, членка УНСОЮЗУ Відділу ч. 77 в Нью-Йорку, померла 12-го червня 1976 р. на 84-му році життя. Похорон відбувся в Україні. Став членом УНСОЮЗУ в 1923 р. Похорон відбувся в Мек Аду. Вихід Ному Пам'яті! Секретар Відділу

МАРІЯ ШИШЕНКО, членка УНСОЮЗУ Відділу ч. 77 в Нью-Йорку, померла 12-го червня 1976 р. на 84-му році життя. Похорон відбувся в Україні. Став членом УНСОЮЗУ в 1923 р. Похорон відбувся в Мек Аду. Вихід Ному Пам'яті! Секретар Відділу

АНДРІЙ ОНУФРЕНКО, член УНСОЮЗУ Відділу ч. 217 в Нью-Йорку, помер 24 червня 1976 р. на 89-му році життя. Похорон відбувся в Україні. Став членом УНСОЮЗУ в 1927 р. Похорон відбувся в Мек Аду. Вихід Ному Пам'яті! Секретар Відділу

ПАНІНА РИЗВАСАН, членка УНСОЮЗУ Відділу ч. 390 в Нью-Йорку, померла 12-го травня 1976 р. на 80-му році життя. Похорон відбувся в Україні. Став членом УНСОЮЗУ в 1929 р. Похорон відбувся в Мек Аду. Вихід Ному Пам'яті! Секретар Відділу

ІВАН ВАРНА, членка УНСОЮЗУ Відділу ч. 286 в Нью-Йорку, померла 3-го липня 1976 р. на 64-му році життя. Похорон відбувся в Україні. Став членом УНСОЮЗУ в 1930 році. Похорон відбувся в Мек Аду. Вихід Ному Пам'яті! Секретар Відділу

ПІТТЕР ВРЕГА, членка УНСОЮЗУ Відділу ч. 16 в Нью-Йорку, померла 4 липня 1976 р. на 82-му році життя. Похорон відбувся в Україні. Став членом УНСОЮЗУ в 1930 році. Похорон відбувся в Мек Аду. Вихід Ному Пам'яті! Секретар Відділу

МАРІЯ ЛОПУШАНСЬКА, членка УНСОЮЗУ Відділу ч. 274 в Нью-Йорку, померла 23-го липня 1976 р. на 82-му році життя. Похорон відбувся в Україні. Став членом УНСОЮЗУ в 1942 році. Похорон відбувся в Мек Аду. Вихід Ному Пам'яті! Секретар Відділу

ІВАН ВАНЬКО, член УНСОЮЗУ Відділу ч. 7 в Мек Аду, помер 22 червня 1976 на 80-му році життя. Похорон відбувся в Чикаго. Став членом УНСОЮЗУ в 1922 р. Похорон відбувся в Мек Аду. Вихід Ному Пам'яті! Секретар Відділу

АННА ВІШЕНСЬКА, членка УНСОЮЗУ Відділу ч. 361 в Нью-Йорку, померла 17 липня 1976 р. на 78-му році життя. Похорон відбувся в Україні. Став членом УНСОЮЗУ в 1935 р. Похорон відбувся в Мек Аду. Вихід Ному Пам'яті! Секретар Відділу

СВІТАВІЙ ПОДОЛІСЬКИЙ, член УНСОЮЗУ Відділу ч. 203, помер 21-го червня 1976 р. на 86-му році життя. Похорон відбувся в Україні. Став членом УНСОЮЗУ в 1948 році. Похорон відбувся в Мек Аду. Вихід Ному Пам'яті! Секретар Відділу

МІРОСЛАВ ЮРИСЛАВ, член УНСОЮЗУ Відділу ч. 169 в Нью-Йорку, помер 11-го липня 1976 р. на 57-му році життя. Став членом УНСОЮЗУ в 1951 р. Похорон відбувся в Мек Аду. Вихід Ному Пам'яті! Секретар Відділу

ЛЕВ ШИШЕНКО, член УНСОЮЗУ Відділу ч. 53 в Нью-Йорку, помер 2 липня 1976 р. на 83 році життя. Похорон відбувся в Україні. Став членом УНСОЮЗУ в 1916 році. Похорон відбувся в Мек Аду. Вихід Ному Пам'яті! Секретар Відділу

ГЕНРИК ШИШЕНКО, член УНСОЮЗУ Відділу ч. 114 в Нью-Йорку, помер 3-го липня 1976 на 57-му році життя. Похорон відбувся в Україні. Став членом УНСОЮЗУ в 1963 році. Похорон відбувся в Мек Аду. Вихід Ному Пам'яті! Секретар Відділу

ІВАН ВАРНА, членка УНСОЮЗУ Відділу ч. 286 в Нью-Йорку, померла 3-го липня 1976 р. на 64-му році життя. Похорон відбувся в Україні. Став членом УНСОЮЗУ в 1930 році. Похорон відбувся в Мек Аду. Вихід Ному Пам'яті! Секретар Відділу

ПІТТЕР ВРЕГА, членка УНСОЮЗУ Відділу ч. 16 в Нью-Йорку, померла 4 липня 1976 р. на 82-му році життя. Похорон відбувся в Україні. Став членом УНСОЮЗУ в 1930 році. Похорон відбувся в Мек Аду. Вихід Ному Пам'яті! Секретар Відділу

МАРІЯ ЛОПУШАНСЬКА, членка УНСОЮЗУ Відділу ч. 274 в Нью-Йорку, померла 23-го липня 1976 р. на 82-му році життя. Похорон відбувся в Україні. Став членом УНСОЮЗУ в 1942 році. Похорон відбувся в Мек Аду. Вихід Ному Пам'яті! Секретар Відділу

МАРІЯ ЛОПУШАНСЬКА, членка УНСОЮЗУ Відділу ч. 274 в Нью-Йорку, померла 23-го липня 1976 р. на 82-му році життя. Похорон відбувся в Україні. Став членом УНСОЮЗУ в 1942 році. Похорон відбувся в Мек Аду. Вихід Ному Пам'яті! Секретар Відділу

REAL ESTATE

Ката — 7 кімн., 1 акер землі, над гірським потоком, оліве опривання, близ 209 і Союзівки. Ціна 27,000.00 дол. Ката — 6 кімн., 6 акрів землі при 209, оліве опривання, близ „коледжу“ і „гайскул“, знамените для лікарів. 75,000.00 дол. 5 акрів землі, 1000 фронту, гірський потік. 15,000.00 дол.

S. OLEKSIW
Real Estate Broker
P.O. Box 348
Kerhonkson, N.Y. 12446
Tel. (914) 626-7692

KERHONKSON, N.Y.
4 room home, full cellar, carpet, 1 acre woods. \$15,000.

2 bedroom, all year home. 1.3 acres. Beautiful woods. All furnished. \$23,000.

60 acres beautiful wooded land. Very close to Soyuizivka. Less than \$800 per acre.

KATES REALTY
Kerhonkson, N.Y.
(914) 626-4141

HOUSES for SALE
in the Bronx
Kingsbridge area, beaut. 2 family, brick, mid. 50's. 1 family in "handyman special". Others.

IRVING SILVER & SON
52 W. Kingsbridge Rd.
Bronx, N.Y. (212) 733-1000

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
15-го СЕРПНЯ 1976 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Братства св. Ів. Хрестителя 76 Відділу о год. 1-й по пол. в укр. кат. школі при Санфорді і Авіні вул. Простіться від прибуті і вирішуйте викладки. — В. Волярський, предс., Ю. Демчук, секр., Т. Клебан, кас.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНН УНСОЮЗУ!

УНСОЮЗУ!

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами

в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.

ORegion 4-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЦІПРА і ЧЕСНА.

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey.

Таким займаються похоронами на цвинтарі в Ванд Вруку і перенесенням тілних останків з різних країн світу.

801 Springfield Avenue

IRVINGTON, N.J.

NEWARK, N.J.

ESsex 5-5555

Увага! Вже появилася друком книжка Увага! ІВАН КЕДРИНА Життя — Події — Люди СПОМИНИ ТА КОМЕНТАРИ LIFE — EVENTS — PEOPLE MEMOIRS and COMMENTARY Книжка у твердій темно-блакитній полотноній обгорці, із золотими літерами, роботи мистця ВОГДАНА ВОЖЕМСЬКОГО. 724 сторінок. Ціна 20.00 дол. Замовляти можна в книгарському відділі при „СВОБОДІ“, пересилаючи чек або поштовою переказ, долучуючи одного долара на кошти пересилки. SVOBODA, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07307

Увага! Вже появилася друком книжка Увага! ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА „ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“ в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чирваского Книжка ілюстрована мистецькими рисунками Мотрі Ходовської 144 сторінок. Ллюкусове видання, на кредовому папері. Ціна 5.00 дол. з пересилкою. Мешканців стеату Нью Джерзі зобов'язує 5% ставкового податку. Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“ 3030 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Увага! Вже появилася друком два переважні історичні документи: Увага! „Денник Начальної Команди УГА“ і суд над генералом М. Тарнавським DIARY OF THE SUPREME COMMAND OF THE UKRAINIAN GALICIAN ARMY Сторінок 336 — тверда оправа. Ціна 10.00 дол. Замовляти можна в книгарському відділі при „СВОБОДІ“, пересилаючи чек або поштовою переказ, долучуючи 30 центів на кошти пересилки. 81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

Вступайте в члени УНСОЮЗУ!

ТАРЗАН, Ч. 7494. Тарзан вбиває Крону

Тарзан встромив свого ножа в Крону руку із зброєю...

Але друга рука Крони посягнула по запасній пістолет...

Тоді, коли розворушувались гарячі кулі, то холодна сталь занурюється глибоко у своє місце призначення!

Тоді, коли розворушувались гарячі кулі, то холодна сталь занурюється глибоко у своє місце призначення!